

JUSTICIA SOCIAL

ORGAN DE LA UNIO SOCIALISTA DE CATALUNYA

Editorials

Els acords del Partit Socialista

Els acords del Partit Socialista — coneguts a través de la versió oficial i dels fragments taquigràfics del debat publicats a l'òrgan del Partit — mereixen llargs comentaris, i decideixen en gran part la situació política del règim en un pròxim futur. Respectuosos amb els seus plets interns — mentre ens mantinguem allunyats d'ell orgànicament, encara que això s'hagi produït contra la nostra voluntat —, ens limitarem a remarcar els punts principals que tenen transcendència pública, i a assenyalar coincidències.

En primer lloc cal valorar la dimissió del camarada Largo Caballero. No té evidentment el volum — per important que sigui — que li atribueixen amb fruïció els enemics interessats. Siguin quines siguin les seves motivacions profundes (diem profundes; no diem ocultes, perquè el procés és clar), s'ha produït objectivament per un problema accessori en aquests moments: el del control del Partit damunt de la minoria parlamentària, problema que també s'ha plantejat — per bé que, és clar, amb menor força — a la Unió Socialista, i que ací com allí haurà de resoldre en definitiva una nova estructura del Partit acordada en els Congressos. I la dimissió no altera, per ara, ni segurament alterarà més tard, els dos propòsits vitals d'aquesta hora: mantenir la unitat del Partit per damunt de tot, i la unanimitat favorable a pactar amb els republicans d'esquerra i amb els altres sectors obrers una vasta aliança electoral.

Sobre aquests dos extrems (unitat, coalició) notem que fa molts mesos sosteníem la posició oficialment acordada ara per l'Executiva Socialista. I també ens satisfà que coincidíssim més d'un cop, en els nostres comentaris, amb el concepte de la disciplina demostrat amb la invitació a cessar de publicar els setmanaris polèmics que representen tendències internes. Si en aparèixer *Claridad* els felicitem per haver demanat autorització a l'Executiva, ara haurem de felicitar *Democràcia* per haver atès de seguida el requeriment. I això diferint sempre l'examen de les diferències de fons, que encara repute prematur d'encetar nosaltres.

No sabem que farà *Claridad* ni el grup que aquest periòdic representa. De totes maneres, i sempre des del punt de vista estricte de

disciplina i unitat, ens sembla una ofuscació publicar-lo encara. Sobretot apareixent altra vegada l'òrgan central del Partit, cosa que a la força ha de disminuir la difusió i el prestigi dels setmanaris. No podem crear, però — i consti que això és un elogi del camarada Largo Caballero i els seus afins —, en intencions més o menys escissionistes tendenciosament propalades per la buïgesia. Ningú, per eminent que fos, per masses que tinguis al costat no ha pogut prosperar a la llarga amb escissions del Socialisme, tant si es volia decantar a la dreta com si pretenia inclinar-se a la seva esquerra. Ara hi ha la tendència accentuada, no solament d'unitat interna, sinó d'unitat general obrera, i la primera preocupació de qualsevol grup escindit seria per trobar la manera de reintegrar-se al Partit, o almenys d'aliar-s'hi immediatament, i per aquí les llances polèmiques — fins tenint raó — se li tornarien canyes en el moment de fer-ne ús.

Potser tot això — com la invitació cordial a les joventuts perquè es reintegrin a llur missió pròpia: secundar el Partit sense suplantar-lo — serà titllat altra vegada de «centrisme». Tant se val, si amb el centrisme es pot salvar el Partit sense cap renúncia, i l'ideal d'igualtat econòmica hi pot guanyar. Per a nosaltres, en efecte, el Socialisme és una aspiració que no es limita a la lletra dels Estatuts d'un Partit, per molt que procurem respectar els nostres i fer-los respectar.

Davant d'això, i encara que no hi tingui res a veure, volem reiterar una vegada més la nostra posició respecte al P. S. O. E. El nostre plet, el del Socialisme a Catalunya, tal vegada és petit en aquests moments davant la magnitud de l'obra que ens espera tots plegats. Però els problemes, fins els petits, fins els extemporanis, conserven el seu valor en tots els moments mentre no reben solució, com ho demostra la vella diferència que al capdavant ha comportat la dimissió del President del Partit. I esperem que en un pròxim Congrés del P. S. O. E., com han estat resolts i vençuts antagonismes més insuperables pels òrgans competents, la unitat socialista a Catalunya serà reconeguda i encoratjada. Després del goig sincer que ens proporciona veure compartides per l'Executiva suggeriments nostres que semblaven desinades a trobar oposicions irreductibles, aquesta fóra la satisfacció suprema que curullaria tantes coincidències. I és que no aspirem a tenir raó per explicar-ho després i

LA COALICIÓ d'Esquerres catalanes contra la dictadura portelista

«El Comitè d'enllaç de la coalició d'esquerres catalanes ha seguit atenent l'actuació inicial del nou Govern de la República i del Govern gestor de la Generalitat de Catalunya. Vingut el primer per a liquidar la situació produïda per incapacitat de govern de les dretes, calia conèixer l'esperit amb què complia la funció cabdal a l'encomandada de convocar eleccions legislatives. Els primers actes de govern i les reserves fetes sobre punts fonamentals que no permeten equívocs donen la impressió que no procedirà amb la correcció democràtica i la claredat de procediments indispensables en la preparació d'una consulta a la voluntat popular.

Es de remarcar també que no s'ha produït res que representi un alleujament de la repressió. Formant part del Govern de la República i ocupant íntegrament el Govern gestor de la Generalitat un partit que parla tan sovint de convivència catalana, era natural esperar alguna mesura de pacificació espiritual. Tot i deixar per a les noves Corts a votació d'una amnistia, necessitat prèvia de la normalització política, es poden prendre mesures en ordre a l'lliberament dels presos governatius, la concessió de llibertats provisionals i condicionals i el trasllat de presos de penals que semblen de càstig, que haurien revelat, almenys, una preocupació humanitària fins avui no manifestada.

Quant al problema estrictament polític, el Comitè d'enllaç ha de manifestar que essent desig sincer dels partits que l'integren anar com més aviat millor a unes eleccions, la celebració d'aquestes exigeix com a condició ineludible un règim de normalitat constitu-

cional i democràtic. Cal que tant en les mesures que pel seu caràcter general s'estenguin a tot el territori de la República com en aquelles que per afectar funcions de competència autònoma corresponguin al Govern gestor de la Generalitat s'estableixi un tracte d'igualtat que avui no existeix, ni tan sols es deixa preveure. Regeix la Generalitat de Catalunya, a l'empar d'una llei inconstitucional, un Govern gestor format per elements d'un sol partit polític; composició que no dona cap garantia d'equanimitat ni de justícia davant de la pròxima lluita electoral. Continuen suspesos més de cinc-cents Ajuntaments de Catalunya, que comprenen, en població, la immensa majoria dels habitants de la nostra terra. S'agreuja encara aquesta situació il·legal pel nomenament de nous gestors governatius, conculcant francament la Llei Municipal catalana. Segueixen tancats un gran nombre de centres polítics esquerrans i de sindicats obrers, dificultant la clausura dels primers fins les operacions preparatòries de la pròxima consulta electoral. Ve prorrogant-se un mes darrera l'altre l'estat d'excepció, i persisteix l'exercici de la censura i altres limitacions de la vida ciutadana. Situació anticonstitucional i que representa una inadmissible diferència de tracte entre els diversos sectors d'opinió, que el Comitè d'enllaç ha de denunciar una vegada més, i afegeix, junt amb la ratificació del seu desig d'anar seguidament a les eleccions, que consideri condició indeclinable per a celebrar-les la normalització de la vida pública en un règim de dignitat política i d'igualtat democràtica.»

Recordem a totes les Seccions, Agrupacions i Federacions de la U. S. C. el deure ineludible de liquidar al Comitè Executiu central les quotes reglamentàries abans de tancar l'any. El C. E., com prenent les circumstàncies difícils que travessen moltes organitzacions del Partit —tenim Seccions senceres, com la de Torregrossa, empresonades sense interrupció des del 6 d'octubre del 1934—, i malgrat que ell també ha de lluitar amb dificultats enormes, ha tingut enguany una gran tolerància en aquest aspecte. Però avui que potser s'acosta un temps de relativa normalitat i l'actuació es fa molt intensa ha de recordar categòricament aquest deure. Sobretot perquè, estant ja convocat el Congrés de fusió amb el P. C. P. i altres forces obreres, haurà de donar compte del nostre estat econòmic, i altrament no podria convocar al Congrés, tal vegada, les organitzacions que no compleixin de seguida aquest essencial deure estatutari.

Recordem a totes les Seccions, Agrupacions i Federacions de la U. S. C. el deure ineludible de liquidar al Comitè Executiu central les quotes reglamentàries abans de tancar l'any. El C. E., com prenent les circumstàncies difícils que travessen moltes organitzacions del Partit —tenim Seccions senceres, com la de Torregrossa, empresonades sense interrupció des del 6 d'octubre del 1934—, i malgrat que ell també ha de lluitar amb dificultats enormes, ha tingut enguany una gran tolerància en aquest aspecte. Però avui que potser s'acosta un temps de relativa normalitat i l'actuació es fa molt intensa ha de recordar categòricament aquest deure. Sobretot perquè, estant ja convocat el Congrés de fusió amb el P. C. P. i altres forces obreres, haurà de donar compte del nostre estat econòmic, i altrament no podria convocar al Congrés, tal vegada, les organitzacions que no compleixin de seguida aquest essencial deure estatutari.

envenir-nos-en, sinó que desitgem encertar en benefici dels ideals. Una circumstància recent accentua el nostre optimisme en aquest sentit. Aparegué fa poc — encara que les masses ho ignorin — un violent manifest d'un grup barceloní dissident nostre, i oficialment adscrit al P. S. O. E. En repararèixer *El Socialista*, li fou tramès el documents. I el gran diari obrer, obligat a acollir l'exabrupte perquè a pesar de tot provenia d'una organització que encara és dintre el Partit, el publicà, però en va suprimir amb gran cura tot el que era un atac directe a la U. S. C., i no deixà ni esmentar el nostre nom de Partit. No cal dir que apreciem en el que val aquesta prova de ponderació, i que ens sentim compenetrats amb *El Socialista* (que obeeix l'Executiva del Partit). Ens basta això per a estalviar-nos cap rèplica als apassionats companys barcelonins, que sempre trobaran en nosaltres respecte i cordialitat.

La unitat obrera a Catalunya

Un camarada de l'Executiva del Partit Socialista Obrer Espanyol es troba a Barcelona aquests dies, per tal de concertar a Catalunya l'aliança amb les forces obreres i amb les esquerres liberals. Si aquest company té, com li desitgem, instruccions apropiades i dons d'observador, s'adonarà de seguida de què és la situació de les forces obreres de Catalunya i veurà que la seva vinguda pot resultar oportuníssima. Pot recordar, per exemple, que l'únic periòdic obrer català que recollí amb elogi la circular de la minoria, firmada per ell, recomanant una aliança electoral amb les esquerres liberals, fou el nostre, mentre que d'altres que ara el voltaran l'atacaven amb violència.

En efecte: coincidint amb les versions derrotistes de la premsa de dretes — com la lerrouxista *Noche* — i amb reserves que ens semblen poc sòlides d'alguns sectors liberals,

Passat per la Censura

tot motivat perquè es va concretant la unitat obrera al nostre país, els tràmits per a aquesta unitat ja es troben en un punt de maduresa definitiva, que es concretarà immediatament en actes. El Congrés extraordinari del nostre Partit, a seguida del qual podria celebrar-se el conjunt d'unificació, tindrà lloc aquest mes que entrem, i això vol dir que és cosa de setmanes, potser de dies, la concreció d'una gran força pròpia de la classe treballadora de Catalunya.

La idea d'unitat sostinguda de sempre per la U. S. C., i llançada de forma precisa, després d'octubre, pels companys del Partit Català Proletari, ha anat prenent cos i s'ha anat perfilant fins a cristal·litzar en una forma estable, que és la que fixarem lliurement ara. No serà, tal vegada, efectista, espectacular, com la ràpida fusió de grups que cobreixen la íntima divisió i fins la desbandada. Això ho podíem fer en qualsevol moment sense que reportés beneficis reals a la classe obrera, encara que pogués satisfer impaciències comprensibles. Serà un procés lent i segur que culminarà a plena llum, tal com va succeir quan la fusió del P. S. O. E. i la vella U. S. C., i al qual poden sumar-se lliurement, en igualtat de drets i deures, tots els treballadors socialistes de Catalunya. No serà ja la força de la U. S. C., del P. C. P., del Partit Comunista de Catalunya ni d'altres sectors que puguin acudir-hi. Serà cadascuna d'aquestes forces, i totes juntes, i moltes més, multiplicades en nombre i en entusiasme, en activitat. Serà — per fi — un partit obrer

fort i independent amb títols per tractar d'igual a igual qualsevol força política.

A tot Espanya — ho diuen referències de primera mà — s'ha pactat sense recels una aliança entre els factors: les esquerres republicanes i els partits de classe, en els quals pesa de manera decisiva el Partit Socialista. Aquest ha mantingut especialment el seu dret a portar a la conjunció els seus aliats revolucionaris, comunistes i sindicalistes. Aquí també nosaltres assumim la mateixa responsabilitat; també responem dels nostres aliats. Som lleials, i en serem, envers els compromisos previs i notoris amb la coalició governant a Catalunya el 6 d'octubre. Però també en som als tractats establerts amb els companys

CONSELL DIRECTIU

En el ple del Consell Directiu es prengueren, entre altres, els acords següents:

Aprovar en principi les ponències de fusió.

Autoritzar gestions per a dur el Partit Comunista al Partit Socialista unificat.

Convocar immediatament Congrés extraordinari de la U. S. C. com a tràmit final de fusió. El Congrés ha de tenir lloc forçosament en el terme màxim de dos mesos (de fet, el mes que ve).

Feren objeccions de fons un delegat, de forma un altre, i observacions diversos, però l'aprovació de les gestions fou unànime.

També s'autoritzaren certes gestions per a publicar molt aviat a Barcelona un diari del Partit.

Les Seccions de la U. S. C., doncs, ja poden preparar-se a celebrar assemblees per a discutir els projectes d'Estatuts i Programa del P. S. C. (publicats a JUSTICIA SOCIAL) i nomenar reglamentàriament delegats al Congrés extraordinari, la convocatòria del qual cursarà un d'aquests dies el C. E. amb aquest únic punt a l'ordre del dia.

L'acta del C. D. ja és cursada.

JUSTICIA SOCIAL

EPOCA IV - NUM. 39
BARCELONA
28 desembre del 1935

PREU: 20 cènt.

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Trimestre 2'50
Semestre 5'00
Any 10'00

Redacció i administració:
Carrer Pelayo, 10, 1.ª, 1.ª
TELÉFON 21045
BARCELONA